

anerkendes, at det overvejende Flertal af Ejere af private Fredskove hidtil ikke har lukket deres Skove for Publikum, men under Hensyn til den ubestridelige Betydning, som Spørgsmaalet har for Befolkningen i sin Helhed, maa det desuagtet anses for rigtigst, at der i Loven findes en udtrykkelig Bestemmelse om, at al Fredskov staaar aaben for Almenheden, saaledes som det ogsaa er foreslaaet i det af Naturfredningsforeningen udarbejdede Forslag. Da det kræver en nærmere Udformning, hvilke Skove der i den heromhandlede Henseende skal anses for Fredskove, har man foreslaaet, at denne Udformning sker i en særlig Lov; Forslag til en saadan Lov vil samtidig med denne Lovs Forelæggelse blive forelagt af Landbrugsministeren.

I Tilslutning til en almindelig Bestemmelse om, at al Fredskov staaar aaben for Almenheden, vil det af Hensyn til Ejerne af private Fredskove være nødvendigt, at der fastsættes forskellige nærmere Regler om Færdsel i disse Skove; saadanne Regler vil derfor ogsaa indeholdes i det ovenfor nævnte Lovforslag, der fremsættes af Landbrugsministeren.

Naar der saaledes ved en særlig Lov træffes de fornødne Beskyttelsesbestemmelser, kan det ikke erkendes, at der ved den her foreslaaede Bestemmelse om Almenhedens Adgang til Fredskove sker noget Indgreb i de private Skovejeres berettigede Interesser, saa meget mere, som det under den nuværende Retstilstand maa anses for tvivlsomt, om Ejere af Fredskove i det hele taget er berettigede til at afspærre deres Skove for Offentligheden. Uden at ville tage Stilling til dette Stridsspørgsmaal, som henhører under Domstolenes Afgørelse, skal man kun henvise til, at den Almenheden fra ældgammel Tid som Hovedregel tilkommende Ret til fri Færdsel i Skove ikke ved nogen senere udtrykkelig Lovbestemmelse er betaget Almenheden, i hvilken Henseende bemærkes, at § 8 i Lov om Mark- og Vejfred af 25. Marts 1872 næppe kan antages at finde Anvendelse paa Skove.

Paragraffens sidste Stykke svarer til den nugældende Lovs § 1, 3die Stykke, dog at Bestemmelsen er indskrænket til kun at angaa udyrkede Arealer tilhørende Stat og Kommune, idet Skove tilhørende Stat og Kommune vil blive henført til Fredskove i det ovenfor nævnte Lovforslag, der fremsættes af Landbrugsministeren.

Til § 24.

Efter de nugældende Regler i Lovens § 21 er Stillingen med Hensyn til Almen-

hedens Adgang til den udyrkede og for Plantevækst blottede Strandbred, der ikke inden den 1. Januar 1916 var inddraget under Havearealer eller under en paa Ejendommen dreven Erhvervsvirksomhed, i Hovedsagen den, at Krav om Færdselsret kan rejses af vedkommende Kommunalbestyrelse eller af en Forening eller Institut on, der er anerkendt af Justitsministeren i Henhold til Lovens § 4 (Lovforslagets § 5), og at de i Lovens § 1, 2det Stykke, foreskrevne Betingelser for Færdselsret antages at være til Stede, medmindre det modsatte godtgøres fra Ejers Side, dog saaledes at Erstatning kun kan tilkendes for bestemt paa viselig Skade, Værdiforringelse af Ejendommen eller Ulemper.

Da disse Regler efter Ministeriets Opfattelse ikke er fyldestgørende i Betragtning af Almenhedens Interesse i fri Adgang til den aabne Strandbred, og da de nugældende Regler formentlig i Praksis er opfattet saaledes, at der er fri Adgang til den aabne Strandbred, har man delvis i Overensstemmelse med det af Naturfredningsforeningen udarbejdede Forslag foreslaaet, at der til de heromhandlede Strandbredder principielt er fri Adgang for Almenheden, og saaledes at det er Ejeren, der maa indbringe Sagen for Nævnet, saafremt han formener, at særlige Grunde taler for at udelukke eller begrænse Færdselen, eller at der bør tilkomme ham Erstatning. Det bemærkes herved, at de af Regeringen i Rigsdags-samlingerne 1915—16 og 1916—17 fremsatte Lovforslag om Naturfredning indeholdt lignende Bestemmelser om en almindelig fri Adgang for Almenheden til Strandbredder.

I Paragraffens 1ste Stykke har man ladet Ordene »og for Plantevækst blottede« i den nuværende Affattelse udgaa, da disse Ord indeholder en Begrænsning, der ikke kan anses tilstrækkelig begrundet. Ellvidere har man, som en nærmere Forklaring til Begrebet Erhvervsvirksomhed, indføjat Ordene „saasom Skibsværft, Fabrik eller lign.“

Hvad angaar den i 2det Stykke omhandlede Adgang for Ejeren til for Fredningsnævnet at indbringe Spørgsmaalet om en Udelukkelse eller Begrænsning af Færdselen eller om Tilkendelse af Erstatning, er det i det af Naturfredningsforeningen udarbejdede Forslag foreslaaet, at en saadan Indbringelse for Nævnet maa finde Sted inden 3 Maaneder fra Lovens Ikrafttræden. Denne Begrænsning i Ejers Retsstilling har man ikke ment at kunne gaa med til, da man derved paa den ene Side vilde afskære mulig berettigede Krav fra at blive